

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 138/2015

Рж 29/2015

21.10.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца М.С. из Л., чији је пуномоћник И.К., адвокат из Л., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала Лесковац, коју заступа В.М., адвокат из Б., одлучујући о жалби тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р 397/14 од 15.07.2014. године и ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 549/14 од 08.04.2014. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и потврђује решење Апелационог суда у Нишу Р 397/14 од 15.07.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 549/14 од 08.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3760/13 од 25.11.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да јој на име мање исплаћене новчане накнаде за период 03.01.2013. до 03.04.2013. године исплати 4.945,30 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 30.10.2013. године до коначне исплате. Ставом другим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 549/14 од 08.04.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Апелациони суд у Нишу решењем Р 397/14 од 15.07.2014. године није дозволио ревизију тужене закључујући да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП.

Против тог решења тужена је изјавила жалбу због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној жалби у смислу члана 404. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

Правилно је становиште другостепеног суда о недозвољености ревизије.

- 2 -

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом случају, како то правилно закључује апелациони суд, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а нема приложених одлука о различитом поступању судова по овом питању.

Ревизија указује на постојање једне пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 180/13 од 15.08.2013. године у којој је изражен другачији став од става прихваћеног у побијаној одлуци. Самим тим, ревизија не оправдава испуњеност услова из члана 404. ЗПП у погледу изузетне дозвољености ревизије. Ако се има у виду да ванредни правни лек може да поднесе само пуномоћник адвокат и да ревизија као један од поднесака које подноси адвокат, мора да испуњава све услове из члана 101. ЗПП, онда је очигледно да наведени услови нису испуњени.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности. Поступак у спору мале вредности регулисан је одредбама чл. 467-480. ЗПП, према којим одредбама се између осталог прописује: да се тужба у спору мале вредности не доставља туженом на одговор; да се не одржава припремно рочиште; да су странке дужне да све чињенице и доказе изнесу до закључења првог рочишта за главну расправу; да се одлука може побијати само због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Пуномоћник тужене је сагласно цитираним одредбама ЗПП био дужан да изнесе конкретне примедбе на налаз вештака, предложи његово саслушање, по потреби и ново вештачење, што је он само делимично учинио оспоравајући обрачун у једном делу, али не предлажући да се вештак о томе изјасни већ се саглашавајући са предлогом пуномоћника тужиоца да се расправа закључи. Процесним понашањем пуномоћника туженог, чињенично стање је могло остати недовољно утврђено, али ако се имају у виду наведене процесне одредбе ЗПП у споровима мале вредности, онда је јасно да се ти недостаци не могу отклањати ни у жалбеном поступку а тим пре у поступку по ванредном правном леку, који у овим споровима, према изричитој одредби члана 479. став 6. ЗПП није ни дозвољен.

Прихватање одлучивања по ревизији туженог као изузетно дозвољеној, било би супротно одредби члана 404. ЗПП јер би управо тада дошло до нарушавања равноправности грађана, те овај изузетак од посебне одредбе ЗПП из члана 479. став 6. ЗПП (ревизија у спору мале вредности није дозвољена) не би имао своје оправдање.

Ревизијски наводи туженог о непостојању "туживости" захтева, због мале вредности спора који би водио одбацивању тужбе, је у домену теоријских расправа и нема законску подлогу. О трошковима парничног поступка би се могло расправљати, али не у овом поступку.

Са изнетих разлога правилан је закључак апелационог суда да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

На основу члана 404. став 3. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

- 3 -

Тужба ради накнаде за случај незапослености поднета је 18.06.2013. године, а преиначена 06.11.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 4.945,30 динара. Тужена је изјавила ревизију 14.05.2014. године.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/2011, ступио на снагу 01.02.2012. године), ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 100.000 евра, то је изјављена ревизија недозвољена у смислу цитиране законске одредбе.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**